

عنوان مقاله:

جایگاه اسناد الکترونیکی در ادله اثبات دعوی

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی تحقیقات بنیادین در حقوق و علوم قضایی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

سمیه خیری - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق خصوصی

خلاصه مقاله:

رشد فزاینده کاربرد فناوری ارتباطات و اطلاعات در جهان قواعد حقوقی جدیدی در پی داشته است. در جهت تعامل همه جانبه افراد در استفاده از این فناوری و برقراری امنیت و اعتماد عمومی، نظام دادرسی ویژه‌ای در مورد آن، از حیث ضمانت اجرای قضایی داخلی و بین المللی شکل گرفته است. سند الکترونیکی عبارت از داده پیامی است که در مقام دعوی یا دفاع قابل استناد باشد. مستفاد از قوانین مدنی و تجارت الکترونیکی ایران، سند الکترونیکی به سه نوع سند رسمی الکترونیکی، سند عادی الکترونیکی با امضای ساده و سند عادی الکترونیکی با امضای مطمئن تقسیم میشود. برخلاف قانونگذار فرانسه و آمریکا، قانون ایران تعریف صریحی از سند رسمی الکترونیکی ندارد و برای تعریف این نوع سند باید به تفسیر مقررات سنتی ناظر به اسناد کاغذی استناد کرد. این نوشتار به شیوه توصیفی-تحلیلی و با رویکردی تطبیقی ضمن بیان تعریف و اقسام اسناد الکترونیکی، تفاوت های سند مطمئن الکترونیکی با سند رسمی الکترونیکی را بررسی نموده، به نیاز کشور در این حوزه میپردازد. در این پژوهش دستاوردهای نظام حقوقی، قوانین نمونه تجارت الکترونیکی و امضای الکترونیکی و قوانین موضوعه ایران مورد بررسی قرار گرفته است. در ایران نیز به منظور به رسمیت شناختن تسهیلات جدید ارتباطی در امر تجارت و یا به عبارت بهتر در خصوص مبادلات تجاری ملی و بین المللی قانونی تحت عنوان قانون تجارت الکترونیک به تصویب رسیده است که در آن قراردادهای منعقد شده از طریق واسطه های الکترونیکی، اسناد و ادله الکترونیکی، امضای الکترونیک به رسمیت شناخته شده اند و برخی از جنبه های حقوقی مطرح در بستر تجارت الکترونیک مورد توجه قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

اسناد الکترونیک، قراردادهای الکترونیکی، دادرسی الکترونیکی، ادله الکترونیکی، اثبات دعوی، دادرسی کیفری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1364729>

